

σκεδρότερος κείνοις θ' ὄδ' ἐπέσσεται, ἢ γε τοῖσι,
κείνοις τ' ὀξύτερος, τοῖς δ' ἔμπαλι πυθεδονώδης.

- ©. Τοῖα δὲ τοῦδ' ὀλόεντος ἐπεὶ πέλει αἴτια λυγρὰ,
τοῖ' ἄκ' ἄρ' φραζέσθω ἀκεσορίης εὖ εἰδώς,
οἷσι κακῆπελέοντας ἐπισαμένως μελεδαῖνοι
ῥίμφ' ἐλάων ἔκτοσθε χροὸς κείν' εὖτ' ἐπέοικεν (φ),
εἰμὴ ὑποφθαμένη πρόφρων φύσις ἐκ τὰδ' ἐέλσῃ.
οὐ γὰρ ἐπαλθῆσαι βροτοὺς μελέους ἄκος ἄλλο
240 δεινῶς τειρομένους βροτολοιγῶ ἡμίτριταῖω
τῶν, ὅσσ' Ἰητῆρες ἐμήσανθ' ὅσα τ' ἔειπαν,
ὅ, τι κεν οὐλομένου τοῦδ' αἴτιον οὐ συφελίξαι·
οὐδὲ φλεβὸς χραίσμησε τομὴ ποτε, σίνατο δ' αἰνῶς,
ἢ μετὰ διθύοντα παρήτραπε τοὺς δὲ τριταῖον.
οὔτι γὰρ ἦδε κάκῆθες ὀλώϊον ἔκβαλε χυμῶν,
ἡμάλδυνε δέμας δὲ κενώσι τῆδε μάλ' αὐτως,
χυμῶν οὐλομένων τε ῥοπὰς σχέθεν ἐκκρυσιάστε·
ταῦτ' ἐπεὶ οὖν οὔτοι μὲν ὄνηί', ἐτώσια δ' ἄντην,
τοῖς δ' ἄρ' ἀλεξήσουσιν ἀκήματα ὅσα πέπανσιν
250 χυμῶν τῶν δὲ πίνοντ' ἐπικαίριον, ὅσα τ' ἄρα χρῶ
ἱκμαλέον τεύχουσι καὶ εὐροον, ἄσσ' ἄμ' ἐέργει
χυμῶν πυθεδὸνα βλαβόεσσαν, φλεγμασίην τε
οὐλομένης κείνης ὀλοῆν μάλα πάγχυ δύγατρα·
μοῦνα δὲ ταῦτ' ἔμπης πυρετῶ τῶδ' οὔποτε χραίσμος
τειρο-

(φ) περὶ φύσ. ἀνθρ. ιθ. κε. φασῶν. Β. δ. δικίγ. Α. ιθ.